

DROGA DO PRZEMIANY MAŁŻEŃSTWA

Przystanek

TAJEMNICE RÓŻAŃCOWE

TYDZIEŃ I-II

Materiały studyjne

Opracowała
Jolanta Prokopiuk

Wydanie 2 poprawione
październik 2007

TYDZIEŃ I

TAJEMNICE RADOSNE

Tajemnice różańcowe kontemplacją oblicza Chrystusa

Różaniec jest kojarzony od wieków z modlitwą maryjną. Można byłoby rzec, iż jest pewną formą wzięcia Maryi, Matki Jezusa do siebie¹. Nie bójmy się tego, ponieważ Jan, który to uczynił pierwszy, został wprowadzony przez Maryję w całe życie Jezusa od chwili poczęcia. Można zauważyć, że wszystkie księgi napisane przez Jana są inne, głębsze niż pozostałych ewangelistów. Kościół wschodni nazywa Jana teologiem, ze względu na jego głębsze spojrzenie. Na pierwszy rzut oka Maryja w życiu Jana i całego Kościoła jest niewidoczna, przeźroczysta. Nigdy nie zasłania Jezusa.

Pierwszym etapem modlitwy różańcowej jest nauczenie się jej formy zewnętrznej, którą wypowiada się ustami (1 Ojciec nasz, 10 Zdrowaś Mario, 1 Chwała Ojcu). Bardzo wiele osób zatrzymuje się na tym etapie. Jest także drugi etap, istota i głębia modlitwy różańcowej – kontemplacja przesłania ewangelicznego, którego różaniec jest jakby streszczeniem. Można powiedzieć, że przez różaniec Maryja zaprasza do swojej szkoły modlitwy i wprowadza w kontemplację oblicza swojego Syna². Wejście na drugi etap tej modlitwy – w kontemplację, jest realizacją Jezusowego wezwania, aby wypłynąć na głębię.

Odmawiać różaniec to nic innego, jak kontemplować z Maryją oblicze Chrystusa.

Modlitwa jest darem Boga samego, także różaniec jako forma modlitewna jest darem Bożym, o który należy prosić. Najlepiej proś o to Maryję, która jest Mistrzynią życia wewnętrznego, Mistrzynią modlitwy. Zapraszaj Maryję, aby uczyła ciebie zachowywać wszystko w swoim sercu; była nauczycielką zapamiętywania dzieł Bożych w twoim życiu, a przede wszystkim wpatrywania się w oblicze Boże, bo tymże właśnie jest kontemplacja.

Propozycja kontemplacji tajemnicy różańcowej:

OBRAZ

Wyobraźnia odgrywa ważną rolę w kontemplacji. Należy sobie wyobrazić scenę danej tajemnicy różańcowej. Zobaczyć poszczególne szczegóły danego wydarzenia. Miejsce biblijne pozwala szybko wrócić do kontemplacji.

PROŚBA O OWOC KONTEMPLACJI

Ta prośba powinna być związana z tematem medytacji.

Tajemnice radosne

Rozważać „tajemnice radosne” znaczy więc wejść w ostateczne motywacje i w głębokie znaczenie radości chrześcijańskiej. Znaczy wpatrywać się w

¹ J 19, 27b.

² Jan Paweł II, *Rosarium virginis Mariae*, nr 1-3.

konkretność tajemnicy Wcielenia i w niejasną zapowiedź misterium zbawczego cierpienia. Maryja prowadzi nas do zrozumienia, w czym leży sekret radości chrześcijańskiej, przypominając nam, że chrześcijaństwo to przede wszystkim euaggelion, „dobra nowina”, która ma swe centrum, a nawet całą swoją treść w osobie Chrystusa, Słowa, które stało się ciałem, jedyne Zbawiciela świata³. Tak naprawdę to Wcielenie Syna Bożego, ani Ewangelia nie robi już na współczesnym człowieku większego wrażenia. Tak daleko zatracił on wrażliwość na *sacrum* w swoim życiu oraz głos Boży w swoim sercu. Ewangelia nie jest dla chrześcijanina radosną Nowiną i w konsekwencji chrześcijanie są smutni i zmęczeni. Chrześcijaństwo w swojej istocie charakteryzuje się właśnie radością. Należałoby prosić Maryję, aby wprowadzała nas w głębokie znaczenie radości chrześcijańskiej. Od pierwszej tajemnicy radosnej – zwiastowania, zaobserwować można subtelną obecność Ducha Świętego. Niemożliwe jest poczęcie i Wcielenie Syna Bożego, bez interwencji Ducha Świętego. Niemożliwe jest także rozpoznanie Mesjasza w małym dziecięciu bez prowadzenia Ducha Świętego.

Poczęcie Boga jest możliwe, ponieważ Maryja odpowiada na wezwanie Boże w swoim życiu. Nie do końca rozumie całe wydarzenie zwiastowania, jednakże lęki Maryi jako człowieka (*nie bój się Maryjo*) nie przeszkadzają jej w odpowiedzi na to wezwanie. Jej zadaniem jest akceptacja planów Bożych. Narodzenie Syna będzie możliwe, ponieważ *Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego okryje Cię cieniem. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym*⁴. Ma być dziedzicem króla Dawida. *Będzie On wielki i zostanie nazwany Synem Najwyższego*⁵. Nic więcej nie wie. Bóg nie roztacza przed nią planu działania. Ukazuje drugi krok – *A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, którą miano za nieplodną*⁶. Następny krok się ukaże we właściwym czasie. Maryja idzie z pośpiechem w góry, aby cieszyć się z Elżbietą jej szczęściem i służyć do czasu rozwiązania. Maryja jest Arką Przymierza, otoczona chwałą Pana. Można też powiedzieć, że staje się pierwszą monstrancją zawierającą żywego i prawdziwego Boga. Okrzyk entuzjazmu w ustach Elżbiety oraz podskakiwanie Jana w łonie matki, dokonuje się po napełnieniu Duchem Świętym. Osobą przynoszącą Ducha Świętego, duchonosicielką jest Maryja, młodzianka i otwarta na działanie Boże Dziewczyna. Nie robi nic specjalnego tylko prosto i życzliwie pozdrawia Elżbietę.

Wypełnienie się proroctwa o narodzinach Mesjasza w Betlejem oraz narodzenie się żywego Boga, możliwe jest dzięki prowadzeniu Ducha Pańskiego. Uciążliwa droga w terenie górzystym z Nazaretu do miasta dawidowego mogła

³ Jan Paweł II, *Rosarium virginis Mariae*, nr 20.

⁴ Łk 1, 33.

⁵ Łk 1, 32.

⁶ Łk 1, 36.

zagrozić bezpiecznemu i normalnemu porodowi. Maryja jechała na osiołku w dziewiątym miesiącu ciąży, a podróż musiała trwać od kilku do kilkunastu dni. Tajemnica narodzenia Jezusa ukazuje nam, iż w życiu chrześcijanina poczęcie Jezusa dokonuje się mocą Ducha Świętego, ale bezpieczny poród Syna Bożego we właściwym czasie to także dzieło Ducha Świętego w nas.

Tak jak możliwe jest poronienie dziecka w łonie matki, tak też możliwe jest poronienie poczętego Jezusa w naszym sercu. Kiedy przyjrzymy się kilku pierwszym rozdziałom ewangelii Łukasza i Mateusza, widać to wyraźnie. Językiem doby współczesnej powiedzielibyśmy, iż poczętemu życiu zagraża poronienie. Zostawienie Maryi przez Józefa mogło zagrażać nieobliczalnymi konsekwencjami, włącznie z ukamienowaniem Jej za cudzołóstwo. Można powiedzieć, że brak wiary i lęki Józefa mogły uniemożliwić narodzenie się Jezusa. Józef, mąż Maryi pomimo lęków, słucha głosu Bożego w swoim sercu i czyni tak jak mu anioł powiedział. Biblia ukazuje, iż lęki towarzyszą ludziom wielkim i małym. Po grzechu pierwotnym są nieodłącznym towarzyszem człowieka. Niepowierzone Bogu potrafią zniszczyć dzieło Boże w danym człowieku lub opóźnić jego realizację. Można więc zauważyć kilka czynników sprzyjających nienarodzeniu się Jezusa (poronieniu): brak wiary, lęki, brak wdzięczności i uwielbienia.

Oczywiście Bóg jest większy od naszych lęków i wchodzi pomimo drzwi zamkniętych, jeśli będziemy Go oczekiwać i zapraszać. Większy jest od naszej ograniczoności i grzeszności. Można zatem też ukazać kilka czynników sprzyjających właściwemu rozwojowi Jezusa poczętego oraz narodzonego w naszym sercu: wzrastanie w wierze, wzrastanie w ufności, postawa wdzięczności i uwielbienia.

Czwarta tajemnica radosna ofiarowania Jezusa w świątyni mocno akcentuje rolę Ducha Świętego w rozpoznaniu Mesjasza w małym dziecięciu. Mały Jezus niczym nie różni się od innych niemowląt. Łukasz ewangelista, aż trzykrotnie wspominał o Duchu Świętym w życiu Symeona⁷. Tysiące ludzi mijają Maryję i Józefa z Jezusem, a tylko Symeon i Anna rozpoznali w niemowlęciu długo oczekiwanego Mesjasza. Można również powiedzieć, iż rozpoznanie Jezusa w drugim człowieku jest niemożliwe bez Ducha Świętego. Radość Symeona i prorokini Anny dochodzi do szczytu właśnie w rozpoznaniu utęsknionego Mesjasza. Ich oczekiwanie dochodzi kresu, a życie nabrało nowej wartości, ale także i ich śmierć nabiera innego wymiaru. Czują się spełnieni, syci życia. *Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzaly Twoje zbawienie*⁸.

⁷ Łk 2, 25-27.

⁸ Łk 2, 29-30.

Piąta tajemnica radosna – znalezienie Jezusa w świątyni, choć wprost nie mówi o osobie Ducha Świętego w życiu Józefa i Maryi, to jednak szukanie Jezusa w życiu chrześcijanina jest niemożliwe bez Ducha Świętego. Jezus do rodziców mówi wprost, że On jest tam, gdzie jest Ojciec niebieski i Jego dzieło. Rozpoznanie woli Bożej oraz jej realizacja, jest niemożliwa bez obecności Ducha Świętego w życiu człowieka wierzącego. Znalezienie Jezusa w konkretnym dniu, w drobiazgach jest powodem radości, zdumienia i entuzjazmu u chrześcijanina. Można także szukać niewłaściwie i będzie to powodem udręczenia i niepokoju wewnętrznego.

Pierwszy dzień**SEKRET RADOŚCI CHRZEŚCIJAŃSKIEJ**

Rozważać „tajemnice radosne” znaczy więc wejść w ostateczne motywacje i w głębokie znaczenie radości chrześcijańskiej. Znacząco wpatrywać się w konkretność tajemnicy Wcielenia i w niejasną zapowiedź misterium zbawczego cierpienia. Maryja prowadzi nas do zrozumienia, w czym leży sekret radości chrześcijańskiej, przypominając nam, że chrześcijaństwo to przede wszystkim euaggelion, „dobra nowina”, która ma swe centrum, a nawet całą swoją treść w osobie Chrystusa, Słowa, które stało się ciałem, jedynego Zbawiciela świata.

Jan Paweł II, *Rosarium virginis Mariae*, nr 20

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do dotarcia do chrześcijańskiej radości.

Zawsze się radujcie.

1 Tes 5, 16

B. Studium Biblii

Kiedy odmawiamy Różaniec, tajemnice, zwane radosnymi, nawiązujemy do tego niewysłowionego zdarzenia, które stanowi niejako centrum i szczyt historii, a mianowicie przyjdzie na ziemię Emanuela, „Boga z nami”. Także Jan Chrzciciel, który otrzymał zadanie obwieszczenia Go oczekującemu ludowi Izraela, rozradował się z Jego obecności, w łonie swej matki.

Paweł VI, *Gaudete in Domino*, nr III

Przeczytaj Ps 95.

I. WIDZIEĆ

1. Jakie są powody radości króla Dawida w Ps 95?

.....

.....

.....

.....

2. Jaka jest przyczyna smutku Boga w Ps 95.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. *Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, wznosmy okrzyki na cześć Skąły naszego zbawienia. Z jakim usposobieniem stajesz na modlitwie? Czy jest to postawa radości i uwielbienia? Nazwij swoją postawę.*

.....

.....

.....

2. *Gdzie znajduje się źródło twojej radości? Co sprawia, że się radujesz, śmiejesz, jesteś w dobrym samopoczuciu?*

.....

.....

.....

3. *Co sprawia, że jesteś smutny, chodzisz stale (często) przygnębiony?*

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian, abyś czerpał z Bożego źródła radości? Czy potrzebujesz tego źródła?

.....

.....

.....

Obraz – Zobacz małego Jezusa, który przychodzi do Ciebie, aby z tobą zamieszkać.

Prośba – Proś o dar radości z powodu przyjścia Jezusa do twojego życia. Wybierz tajemnicę narodzenia Jezusa.

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Ha 3, 17-19.

Ja mimo to w Panu będę się radować, weselić się będę w Bogu, moim Zbawicielu. Czy dominuje w waszym małżeństwie postawa proroka Habakuka, iż żadne wydarzenie dnia nie jesteś w stanie odebrać wam Bożej radości? Co domaga się zmiany, przewartościowania, aby tak było?

Drugi dzień**TAJEMNICA ZWIASTOWANIA**

Pierwszy cykl – „tajemnic radosnych” – rzeczywiście znamionuje radość promieniującą z wydarzenia Wcielenia. Jest to widoczne od chwili zwiastowania, gdy pozdrowienie Dziewicy z Nazaretu przez Gabriela łączy się z wezwaniem do radości mesjańskiej: „Raduj się, Maryjo”. W tej zapowiedzi osiąga swój cel cała historia zbawienia, a nawet poniekąd sama historia świata. Jeśli bowiem planem Ojca jest zjednoczenie wszystkiego w Chrystusie (por. Ef 1, 10), to w jakiś sposób całego wszechświata dosięga Boska łaskawość, z jaką Ojciec pochyła się nad Maryją, by uczynić Ją Matką swego Syna. Cała ludzkość jest niejako objęta owym fiat – „niech się stanie” – którym z gotowością odpowiada Ona na wolę Boga.

Jan Paweł II, *Rosarium virginis Mariae*, nr 20

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do odkrycia istoty radości w tajemnicy zwiastowania.

Będzie to dla ciebie radość i wesele; i wielu z jego narodzenia cieszyć się będzie.

Łk 1, 14

B. Studium Biblii

Przeczytaj Łk 1, 26-38.

I. WIDZIEĆ

1. Jaka była postawa Maryi wobec usłyszanego słowa.

.....

.....

.....

2. Jaki znak dano Maryi, ukazujący, iż dla Boga nie ma nic niemożliwego.

.....

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Bóg przychodzący do Maryi zna jej historię, pragnienia i aktualny status społeczny. Do czego jesteś zapraszany w swojej tajemnicy zwiastowania? Wzywaj Ducha Świętego!

.....

.....

.....

2. *Oto poczniesz i porodysz Syna, któremu nadasz imię Jezus.* Istotą tajemnicy zwiastowania jest Wcielenie Boga. Dzieje się to mocą Ducha Świętego. Wcielenie Jezusa również musi dokonać się w twoim sercu. Czy potrafisz odpowiadać na wezwanie i zaproszenie Boga, aby w twoim życiu mógł począć i porodzić się Jezus Chrystus?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś umiał odpowiadać na wezwanie Boże tak jak Maryja? Zapraszaj Maryję, aby prowadziła cię po ścieżkach wiary i zaufania.

.....

.....

.....

Obraz – Zobacz młodą 14-letnią dziewczynę o oliwkowej karnacji i czarnych włosach. W jej oczach zdumienie, zmieszanie, ale i na końcu radość. Wyrabia ciasto na podpłomyki, ręce ma białe od mąki.

Prośba – Proś o rozeznanie swojej tajemnicy zwiastowania oraz posłuszeństwo w wierze, aby moje lęki nie przeszkadzały w realizowaniu woli Bożej.

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Mt 1, 18-25.

Józef miał także swoją tajemnicę zwiastowania. Polegała ona na usłyszeniu, zrozumieniu i wykonaniu woli Bożej. Czy jest to postawa, która charakteryzuje wasze małżeństwo? Nazwijcie problemy, z którymi się borykacie.

Trzeci dzień**TAJEMNICA NAWIEDZENIA**

W Tekście Ewangelii Łukasz wyraża przekonanie, że zarówno w Maryi, jak w Elżbiecie działa Duch Święty, który je oświeca i inspiruje. Podobnie przed Maryją otworzył tajemnice Jej mesjańskiego, dziewiczego macierzyństwa, tak teraz daje Elżbiecie zdolność rozpoznania Tego, który jest w łonie Maryi, oraz roli samej Maryi, wezwanej do udziału w ekonomii zbawienia jako „Matki Pana”. Duch Święty jest również sprawcą wewnętrznego uniesienia Elżbiety: czyniąc to odkrycie, „wydała okrzyk”, okrzyk entuzjazmu i radości, które pochodzą właśnie od Ducha Świętego.

Jan Paweł II, *Katechezy. Duch Święty*, nr 41.5

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do doświadczenia daru spotkania jako owocu obecności Ducha Świętego.

Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty nappełnił Elżbietę.

Łk 1, 41

B. Studium Biblii

Duch Święty nappełnił Elżbietę, gdy już poczęła Jana, ale Maryję jeszcze przed poczęciem Jezusa. „Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła”, mówi do Niej Elżbieta. Ale i wy jesteście błogosławieni, którzyście usłyszeli i uwierzyli. Albowiem każda dusza, która wierzy, poczyną w sobie i rodzi Słowo Boga i rozpoznaje Jego dzieła. Niech więc każda dusza będzie duszą Maryi, aby uwielbiała Pana. Niech w każdej duszy będzie duch Maryi, aby radowała się w Bogu.

Liturgia godzin. Godzina czytań. Adwent, 21 grudnia

Przeczytaj Łk 1, 39-56.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz postawę Elżbiety.

.....

.....

.....

2. Opisz postawę Maryi.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Elżbieta jest otwarta na działanie Boga żywego. Jaka jest twoja wrażliwość na poruszenia Ducha Świętego w twoim sercu? Czy je dostrzegasz?

.....

.....

.....

2. Maryja pełna Ducha Świętego przynosi Ducha Świętego Elżbiecie przez życzliwe pozdrowienie. Czy zapraszasz Maryję do swojego serca, życia, domu, problemów?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś był otwarty na obecność Boga także w drugim człowieku tak jak Maryja i Elżbieta?

.....

.....

.....

Obraz – Zobacz spotkanie dwóch kobiet: jednej młodej, a drugiej sporo starszej. Spójrz na ich oczy pełne radości i uwielbienia.

Prośba – Proś o spotkanie z Maryją, aby towarzyszyła ci przy narodzeniu Jej Syna w tobie.

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Łk 1, 46-56.

Czy waszą duchowość małżeńską przenika postawa uwielbienia? Czy prosicie o postawę uwielbienia, pogłębiacie ją?

Czwarty dzień**TAJEMNICA NARODZENIA**

Przebudź się, człowiecze: dla ciebie Bóg stał się człowiekiem! „Zbudź się, o śpiący, i powstań z martwych, a zajaśnieje ci Chrystus”. Dla ciebie, powtarzam, Bóg stał się człowiekiem. Umarłbyś na wieki, gdyby On nie narodził się w czasie. Przenigdy nie byłbyś wyzwolony z ciała grzechu, gdyby On nie przyjął ciała, podobnego do ciała grzechu. [...] Świątujmy więc z radością nadejście naszego zbawienia i odkupienia. Świątujmy dzień uroczysty, w którym Ten, co sam jest jedynym i wiekuistym dniem Ojca, zechciał zstąpić w krótki i przemijający dzień doczesności.

Liturgia godzin. Godzina czytań. Advent, 24 grudnia

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do narodzenia się Jezusa w twoim życiu oraz głębokiej radości przenikającej całe niebo.

Oto zwiastuję wam radość wielką: dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan.	Łk 1, 16-17
--	-------------

B. Studium Biblii

Przeczytaj Łk 2, 1-20.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz zachowanie Józefa i Maryi przy narodzeniu Jezusa.

.....

.....

.....

2. Opisz anioła zwiastującego narodzenie Boga-Człowieka.

.....

.....

.....

3. Opisz pasterzy u żłóbka.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Jezus rodzi się w największym, może nawet mało wyobraźnym ubóstwie, jednakże bardzo oczekiwany, kochany i akceptowany. Aby narodził się Jezus potrzebny jest czas. Czy dajesz sobie czas na dojrzewanie i narodzenie Jezusa w swoim sercu i życiu? Czy oczekujesz narodzenia się w tobie Jezusa?

.....

.....

.....

2. Czy akceptujesz sytuację i miejsce wybrane przez Boga na narodziny Swojego Syna w twoim życiu?

.....

.....

.....

Obraz – Wyobraź sobie radość całego nieba z narodzin Jezusa w twoim sercu. Zobacz chóry aniołów i śpiew uwielbienia (może być na głosy). Usłysz śpiew, który szczególnie porusza twoje serce.

Prośba – Proś o narodzenie Jezusa we wszystkich sferach twojego życia, które są dla ciebie bolesne i trudne do akceptacji.

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby radość i uwielbienie towarzyszące aniołom, stało się także twoją radością i uwielbieniem?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Ap 12, 1-18.

Boże Narodzenie jest nie tylko radością, ale także walką o serce człowieka. W jaki sposób doświadczacie walki o wierność Jezusowi?

W świątyni Józef i Maryja spotykają Symeona, „człowieka prawego i pobożnego, który wyczekiwał pociechy Izraela” (por. Łk 2, 25). Łukasz nic nie mówi o jego przeszłości ani o posłudze, jaką sprawuje on w świątyni; opowiada o człowieku głęboko religijnym, który żywi w sercu wzniosłe pragnienia i oczekuje Mesjasza, pocieszyciela Izraela. [...] Symeon, wzór człowieka, który otwiera się na działanie Boże, „za natchnieniem Ducha” przychodzi do świątyni, gdzie spotyka Jezusa, Józefa i Maryję. [...] Jako człowiek symbolizujący Stary Testament, Symeon doświadcza radości spotkania z Mesjaszem i czuje, że osiągnął cel swego życia.

Jan Paweł II, *Katechezy. Maryja*, nr 39.3

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby obdarzył cię oczami wiary do postrzegania Boga w drugim człowieku.

Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela. Łk 1, 30-32

B. Studium Biblii

Według tekstu św. Łukasza to oczekiwanie Symeona, pełne tęsknoty, nadziei i wewnętrznej pewności, że dane mu będzie zobaczyć Mesjasza, świadczy o działaniu Ducha Świętego, który go inspiruje, oświeca i kieruje jego postępowaniem. [...] Duch Święty nie tylko zapowiedział mu spotkanie z Mesjaszem, nie tylko podsunął mu myśl, by udać się do świątyni, ale wręcz kazał mu iść i niemal poprowadził; w samej zaś świątyni pozwolił mu rozpoznać w małym Jezusie, Synu Maryi, Tego, na którego czekał.

Jan Paweł II, *Katechezy. Duch Święty*, nr 42.3

Przeczytaj Łk 2, 25-38.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz starca Symeona oraz jego wrażliwość na obecność Bożą.

.....

.....

2. Jakie proroctwo wygłosił Symeon?

.....

.....

.....

3. Opisz prorokinię Annę.

II. OSĄDZIĆ

1. Rozpoznanie Mesjasza w małym dzieciątku, podobnym do stu tysięcy innych dzieci, było możliwe tylko dzięki Duchowi Świętemu. Czy potrafisz rozpoznawać najpierw dobro w drugim człowieku, ponieważ dobrem jest sam Bóg? Jakie masz z tym problemy? Nazwij je.

2. Czy Duch Święty przenika twoje życie i prowadzi cię jak Symeona i Annę? Duch Święty prowadzi na pustynię i Kalwarię, ale jest także sprawcą zmartwychwstania.

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś był człowiekiem napełnionym i prowadzonym przez Ducha Świętego?

Obraz – Zobacz młode małżeństwo Maryi i Józefa spotykające kapłana Symeona. Zobacz w ich oczach radość i dumę, ale także zdumienie. Niech nie ujdzie twojej uwadze także radość i spełnienie w życiu starca Symeona. Wyobraź sobie starca, z długą, siwą brodą w szatach kapłańskich.

Prośba – Proś o Ducha Świętego, abyś mógł rozpoznawać Jezusa w drugim człowieku.

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Łk 2, 22-24.

Jezus był dzieckiem pierworodnym. Czy potraficie oddawać Bogu swój pierwszy wolny czas, pierwsze pieniądze np. w postaci dziesięciny?

„Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?” (Łk 2, 49). Tymi słowami w sposób nieoczekiwany i nieprzewidziany odsłania On wobec Maryi i Józefa tajemnicę swej Osoby, zapraszając ich do przekroczenia sfery dostrzegalnej rzeczywistości i otwarcia się na nowe perspektywy związane z Jego przyszłością. [...] Nawiązując do swego boskiego pochodzenia pragnie On nie tyle stwierdzić, że świątynia, dom Jego Ojca, jest naturalnym „miejszem” Jego obecności, lecz że powinien się On zajmować tym wszystkim, co dotyczy Ojca i Jego zamysłu. Chce potwierdzić, że jedynie wola Ojca stanowi dla Niego wiążącą normę, której ma być posłuszny.

Jan Paweł II, *Katechezy. Maryja*, nr 42.3

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do postawy Jezusa, który szuka we wszystkim woli swojego Ojca.

Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?

Łk 2, 49

B. Studium Biblii

Przeczytaj Łk 2, 41-52.

I. WIDZIEĆ

1. Jak zachowywali się Maryja i Józef, gdy Jezus zaginął?

.....

.....

.....

.....

2. Jak zachował się Jezus gdy został odnaleziony?

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Józef i Maryja szukali Jezusa po ludzku. Jezus w tej tajemnicy zaprasza cię do przekraczania sfery dostrzegalnej rzeczywistości i szukania tego co należy do Ojca i Jego planów. Czy dobrze szukasz? Czego szukasz?

.....

.....

.....

2. *Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział.* Zrozumienie spraw Bożych nie jest proste, na ogół przekracza naturalne możliwości człowieka. Czy szukasz i prosisz o światło Boże? Czy cechuje cię postawa pokory (ponieważ zrozumienie spraw Bożych jest darem)?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś właściwie i cierpliwie szukał?

.....

.....

.....

Obraz – Zobacz zaniepokojonych rodziców Jezusa. Smutne i niespokojne twarze. Zmęczenie związane z napięciem nerwowym, a także z wysiłkiem szukania Syna. Zobacz jak docierają do świątyni i znajdują Jezusa.

Prośba – Proś o dar szukania, ale także o właściwe szukanie w swoim życiu, aby nie zadawała się bylejakością.

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Łk 11, 9-13.

Czy prosicie o zrozumienie dróg Bożych? Czy kołatacie o właściwe rozeznacie? Czy domagacie się Ducha Świętego?

TYDZIEŃ II

TAJEMNICE ŚWIATŁA

Przechodząc od dzieciństwa i życia w Nazarecie do życia publicznego Jezusa kontemplacja prowadzi nas do tych tajemnic, które ze specjalnego tytułu nazwać można „tajemnicami światła”. W rzeczywistości całe misterium Chrystusa jest światłem. [...] Każda z tych tajemnic jest objawieniem Królestwa, które już nadeszło w samej osobie Jezusa⁹. Tajemnice światła są tajemnicami publicznej działalności Jezusa. W sposób szczególny są światłem dla posługi (diakonii) chrześcijanina. Jezus swoją publiczną działalność rozpoczyna od chrztu w Jordanie. Taka jest też pierwsza tajemnica światła. Syn Boży będąc Bogiem, wolnym od grzechu, w znaku chrztu utożsamia się z grzesznym człowiekiem. Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz doświadczonego we wszystkim na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu¹⁰.

Jezus zostaje namaszczoney Duchem Świętym, bo właśnie Chrystus (Mesjasz) jest osobą posiadającą pełnię Ducha Świętego i przynosi Go choremu i spragnionemu człowiekowi. Duch Święty jest lekarstwem na stałe łamanie przymierza z Bogiem i Oblubieńcem. Pierwsza tajemnica światła ukazuje afirmację Jezusa jako Syna Bożego: *Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie¹¹*. Jezus jeszcze nic specjalnego nie uczynił, a Bóg Ojciec upewnia Go, że jest Jego ukochanym Synem. Afirmacja oraz miłość jest podstawowym działaniem Boga w życiu Chrystusa oraz każdego chrześcijanina. Szatan w swoim działaniu podważa Synostwo Boże Jezusa oraz oskarża człowieka, ponieważ jest oskarżycielem¹². Bóg w swoim działaniu pociesza człowieka przez miłość i afirmację. Jezus jest pierwszym Pocieszycielem, a Duch Święty drugim (innym)¹³, pochodzącym od Ojca i Syna. Chrzest Jezusa oraz cała tajemnica chrztu jest możliwa, ponieważ Jan okazuje posłuszeństwo na słowa Jezusa: *Pozwól teraz, bo tak godzi się nam wypełnić wszystko co sprawiedliwe. Wtedy Mu ustąpił¹⁴*.

Wesele w Kanie Galilejskiej występuje wyłącznie w ewangelii Jana, właśnie po chrzcie Jezusa w Jordanie. Inni ewangelisti po tym wydarzeniu zamieszczają kuszenie Jezusa na pustyni. Jan porusza się według innego, własnego klucza. Dla tego, który jest w szkole Maryi ważne jest ukazanie Boga Miłości – Oblubieńca człowieka. Miłość Boga do Izraela porównywana jest w Starym Testamencie do miłości małżeńskiej. W Kanie Galilejskiej w osobie Jezusa przychodzi Bóg Oblubieniec. *Według interpretacji autorów chrześcijańskich, cud z Kany Galilejskiej zawiera głęboki sens eucharystyczny. Dokonując go przed zbliżającym się świętem żydowskiej Paschy (por. J 2, 13), Jezus – podobnie jak przez*

⁹ Jan Paweł II, *Rosarium virginis Mariae*, nr 21.

¹⁰ Hbr 4, 15.

¹¹ Mt 3, 17.

¹² por. Ap 12, 10.

¹³ por. J 14, 16. 26.

¹⁴ Mt 3, 15.

rozmnożenie chleba (por. J 6, 4) – ujawnia zamiar przygotowania prawdziwej uczyty paschalnej, Eucharystii. Podczas godów w Kanie na ten zamiar zdaje się wskazywać dodatkowo wino, które nawiązuje do krwi Nowego Przymierza, a także kontekst uczyty. W ten sposób Maryja, dzięki której Jezus był obecny na weselu, uzyskuje cud nowego wina zapowiadającego Eucharystię, najwyższy znak obecności Jej zmartwychwstałego Syna pośród uczniów¹⁵.

Na weselu jest obecna Maryja i wydaje się, że zaproszono Jezusa i Jego uczniów ze względu na Maryję. Jej obecność jest dyskretna. Świętowanie na weselu nowożeńców jest zagrożone. Okazuje się, że sama obecność nowożeńców i gości nie wystarcza. Potrzeba jeszcze czegoś dodatkowego – **wina**. Maryja dostrzega ten brak i interweniuje u Syna. Czymże jest wino, bez którego dobra zabawa i czas świętowania jest zagrożony? Wino sprawia w człowieku większą swobodę, sprzyja radości i dobremu samopoczuciu. W dniu zesłania Ducha Świętego uczniowie porównani są do ludzi pijanych: *upili się młodym winem¹⁶*. Można byłoby powiedzieć, że brakuje nam Ducha Świętego, aby dobrze świętować, cieszyć się i wypoczywać. Brakuje nam także miłości, ponieważ nasze stągwie kamienne są puste, a Duch Święty to uosobiona Miłość. Prośmy Maryję, aby domagała się dla nas Ducha Świętego, który jest sprawcą miłości i radości. Wstawiennictwo Matki Jezusa sprawia, iż owego wina jest ponad wszelkie oczekiwania (stągwie pomieściły ok. 600 litrów!) i w ilości przekraczającej potrzeby osób będących na weselu w Kanie Galilejskiej. Jest to także wino najlepszej jakości.

Trzecia tajemnica światła – głoszenie królestwa Bożego i nawrócenia – streszcza całe nauczanie Jezusa: *Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!*¹⁷ Czymże jest to Królestwo Boże, w którym kluczem jest nawrócenie. Święty Paweł w Liście do Rzymian mówi, iż *Królestwo Boże to nie sprawa tego, co się je i pije, ale to sprawiedliwość, pokój i radość w Duchu Świętym¹⁸*. Okazuje się, iż jest to sprawa najwyższej rangi, dla której wszystko trzeba zostawić. Ten kto potrafi to zobaczyć jest osobą mądrą. W ostateczności królestwo Boże urzeczywistnia się w osobie Jezusa Chrystusa. Poprzeczka wymagań w królestwie Bożym jest postawiona wysoko. Łukasz ewangelista przytacza dialog Jezusa z osobami pragnącymi pójść za Jezusem: *Panie, pozwól mi najpierw pójść i pogrzebać mojego ojca! Odparł mu: Zostaw umarłym grzebanie ich umarłych, a ty idź i głosź królestwo Boże! Ktokolwiek przykłada rękę do pługa, a wstecz się ogląda, nie nadaje się do królestwa Bożego¹⁹.*

¹⁵ Jan Paweł II, *Katechezy. Maryja*, nr 45.3.

¹⁶ Dz 2, 13.

¹⁷ Mk 1, 15.

¹⁸ Rz 14, 17.

¹⁹ Łk 9, 60.62b.

Głosiciele i obywatele królestwa Bożego nie są pozostawieni wyłącznie sami sobie, lecz współdziała z nimi i dla nich sam Bóg. *Starajcie się naprzód o królestwo Boga i o Jego sprawiedliwość, a to wszystko będzie wam dodane*²⁰.

Czwartą tajemnicę światła – przemienienie Jezusa na górze Tabor ukazują wyłącznie synoptycy (Mateusz, Marek i Łukasz)²¹. Jan apostoł będąc w szkole Maryi ukazuje chwałę Jezusa niemal od pierwszych rozdziałów ewangelii. Wszystko co czynił naznaczone było Jego chwałą. W Kanie Galilejskiej po cudzie przemiany wody w wino, Jan zaznacza: *Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie*²². Jan używa aż 16 razy zwrotu chwała, która odnosi się do Jezusa, Syna Bożego. Jest to chwała, którą Jezus otrzymał od Ojca jeszcze przed założeniem świata²³. Syn Boży przekazuje swoją chwałę uczniom, aby stanowili jedno, tak jak On jest jedno z Ojcem²⁴. Przemienienie na górze Tabor jest jakby streszczeniem ewangelii św. Jana: afirmacja Jezusa Syna Maryi, który jest Synem Bożym oraz chwałą Boga na ziemi. On jest Tym, do którego zmierzały ludzkie pragnienia i wszelkie oczekiwania. Tajemnica przemienienia jest także tajemnicą ujrzenia chwały człowieka. Po pierwsze chwały, którą otrzymał przy stworzeniu świata „na obraz i podobieństwo Boże” oraz chwały, którą otrzymał od Jezusa Chrystusa.

Piąta tajemnica światła to ustanowienie Eucharystii. Występuje różnica w spojrzeniu na ustanowienie Eucharystii między Janem a pozostałymi ewangelistami. Synoptycy czyli Mateusz, Marek i Łukasz przedstawiają zwięzłe ucztę paschalną wraz z ustanowieniem Eucharystii: gesty i słowa, które słyszymy na każdej Eucharystii w tak zwanej formule konsekuracyjnej. Spojrzenia synoptyków jak i Jana się wzajemnie uzupełniają. Uczeń umiłowany nie przytacza w trakcie ostatniej Paschy formuły konsekuracyjnej. Ukazuje rzeczywistość Eucharystii w innym spojrzeniu, myślę, że głębiej. Jan ukazuje Eucharystię jako dzieło miłości. W pierwszym wersecie mocno podkreśla ów wymiar: *Było to przed Świętem Paschy. Jezus wiedząc, że nadeszła Jego godzina przejścia z tego świata do Ojca, umiławszy swoich na świecie, do końca ich umiłował*²⁵. Jego miłość wyraża się w służbie, której gestem jest umycie nóg apostołom. Jezus w trakcie Eucharystii pragnie nam usługiwać przez obdarzanie swoim światłem w czasie liturgii Słowa. Pragnie nam usługiwać przez obmywanie części naszego życia narażonych na szybkie zabrudzenie. Pragnie nas uzdrawiać. *Jeśli cię nie umyję, nie*

²⁰ Mt 6, 33.

²¹ por. Mt 17, 1-8; Mk 9, 2-8; Łk 9, 28-36.

²² J 2, 11b.

²³ por. J 17, 24.

²⁴ por. J 17, 22.

²⁵ J 13, 1.

*będziesz miał udziału ze Mną*²⁶. Jeśli cię nie umyję, nie uzdrowię, nie oświecę, nie będziesz mógł usługiwać innym – mógłby dopowiedzieć Jezus. Ponieważ jesteśmy grzesznikami i osobami podatnymi na grzech i zranienia, stale potrzebujemy posługi Jezusa.

²⁶ J 13, 9b.

Pierwszy dzień**MISTERIUM CHRYSYTA
ŚWIATŁEM DLA CHRZEŚCIJANINA**

Przechodząc od dzieciństwa i życia w Nazarecie do życia publicznego Jezusa kontemplacja prowadzi nas do tych tajemnic, które ze specjalnego tytułu nazwać można „tajemnicami światła”. W rzeczywistości całe misterium Chrystusa jest światłem. [...] Każda z tych tajemnic jest objawieniem Królestwa, które już nadeszło w samej osobie Jezusa.

Jan Paweł II, *Rosarium virginis Mariae*, nr 21

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do dostrzegania światła Bożego w codziennych wydarzeniach życia.

<p>Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia.</p>	<p>J 8, 12</p>
--	----------------

B. Studium Biblii

Przeczytaj Mk 10, 46-52.

I. WIDZIEĆ

1. Kim był Bartymeusz, syna Tymeusza?

.....

.....

.....

2. Jak zachował się Jezus wobec Bartymeusza?

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Bartymeusz jest niewidomym żebrakiem. Można powiedzieć, że jest żebrakiem, ponieważ jest niewidomy. Człowiek jest żebrakiem kiedy nie wie kim jest. Nie zna swojej tożsamości jako człowieka. Jest niewidomy duchowo. Jezus jest właściwą osobą, która może udzielić światła, wzroku wewnętrznego. Czy czujesz się niewidomy, czy masz potrzebę przejrzenia? Co sprawia, że czujesz się niewidomy?

.....

.....

.....

2. *Wielu nastawało na niego, żeby umilkł. Lecz on jeszcze głośniej wołał: "Synu Dawida, ulituj się nade mną!"* Bartymeusz jest zdeterminowany. Jak długo wołasz? Co się zmieniło w tobie od chwili wołania?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś przyjął światło Boże, niekoniecznie takie jakbyś chciał?

.....

.....

.....

Obraz – Zobacz na drodze wołającego żebraka, który jest niewidomy. Ma na imię Bartymeusz. Jest żebrakiem, ponieważ jest ślepy. Zobacz także jego determinację, aby spotkać się i porozmawiać z Jezusem. Usłysz krzyk Bartymeusza za Jezusem.

Prośba – Proś o to, abyś otworzył oczy na świat ducha (o „oczy serca”).

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się 1 J 1, 5-7.

Ciemnością w naszym życiu jest grzech. Czy obszary światła w waszym życiu powiększają się? Co się zmieniło?

Drugi dzień**CHRZEST JEZUSA W JORDANIE**

Tajemnicą światła jest przede wszystkim chrzest w Jordanie. Tutaj, gdy Jezus schodzi do wody – jako niewinny, który czyni siebie „grzechem” za nas (por. 2 Kor 5, 21) – otwierają się niebiosa i głos Ojca ogłasza Go Synem umiłowanym (por. Mt 3,17), a Duch Święty zstępuje na Niego, by powołać Go do przyszłej misji.

Jan Paweł II, *Rosarium virginis Mariae*, nr 21

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do stanięcia duchowo nad rzeką Jordan i doświadczenia Jezusowego chrztu.

Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie.

Mt 3, 13-17

B. Studium Biblii

Duch Święty przyobiegał przez usta proroków, że w ostatnich dniach napelni swoje sługi i że będą prorokowali. Dlatego zstąpił na Syna Bożego, który stał się Synem człowieczym, i razem z Nim przywykł przebywać pośród rodzaju ludzkiego, „odpoczywać” między ludźmi i mieszkać wśród tych, którzy zostali stworzeni przez Boga, sprawując w nich wolę Ojca i odnawiając ich, aby przeistoczyli się ze „starego człowieka” w „nowość” Chrystusa.

Św. Ireneusz, *Adversus haereses*, w: Jan Paweł II, *Katechezy. Duch Święty*, nr 45.6
Przeczytaj Mt 3, 13-17.

I. WIDZIEĆ

1. Czego dotyczy dialog Jezusa z Janem?

.....

.....

.....

.....

2. Jaka jest odpowiedź Ojca na chrzest Jezusa?

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Jan Chrzciciel nie rozumie konieczności chrztu Jezusa – syn Boży jest bez grzechu. Jednakże ustępuje pod wpływem słów Jezusa. Jan dobrze nasłuchuje Bożego głosu, nie ogranicza Bożego planu. Jak reagujesz na Boże wezwania, których nie rozumiesz? Czy je słyszysz?

.....

.....

.....

2. Jezus zostaje namaszczony Duchem Świętym także na skutek posłuszeństwa Jana. Czy w twoim życiu może objawić się Jezus namaszczony Duchem Świętym na skutek twojego posłuszeństwa? Czy jesteś człowiekiem posłuszeństwa?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś przygotowywał drogę Jezusowi Chrystusowi i Bożemu planowi wobec ciebie i świata?

.....

.....

.....

Obraz – Zobacz mężczyznę w białej tunice zbliżającego się do Jana Chrzciciela. Mężczyzna w wieku lat 30, w pełni sił i energii. Prosi o chrzest z wody, choć tego chrztu nie potrzebuje, ponieważ sam jest Bogiem. Zobacz Jego posłuszeństwo oraz uległość planom Ojca niebieskiego.

Prośba – Proś o ducha uległości jakiego posiadał Syn Boży i prosić o Ducha Świętego, który jest dawcą posłuszeństwa.

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się J 1, 29-34.

Ja Go przedtem nie znałem, ale Ten, który mnie posłał, abym chrzcił wodą, powiedział do mnie. Jan chrzciciel na pustyni został obdarzony wewnętrznym słuchem na głos Boga. Jak wygląda wasz wewnętrzny słuch na Boży głos?

Trzeci dzień**WESELE W KANIE GALILEJSKIEJ**

Tajemnicą światła jest początek znaków w Kanie (por. J 2, 1-12), gdy Chrystus, przemieniając wodę w wino, dzięki interwencji Maryi, pierwszej z wierzących, otwiera serca uczniów na wiarę.

Jan Paweł II, *Rosarium virginis Mariae*, nr 21

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do świętowania i radości z obecności Boga pośród swojego Ludu.

Nie mają już wina.

J 2, 3b

B. Studium Biblii

Podobnie jak w opowiadaniu o kobiecie kananejskiej (Mt 15, 4-26) pozorne odrzucenie przez Jezusa uwydatnia wiarę kobiety, tak też słowa Syna: „jeszcze nie nadeszła godzina moja”, wraz z dokonaniem pierwszym cudem ukazują wielkość wiary Maryi oraz moc Jej modlitwy. Epizod godów w Kanie Galilejskiej zachęca nas, byśmy byli odważni w wierze i doświadczyli w naszym życiu prawdy słów ewangelicznych: „Proście, a będzie wam dane”.

Jan Paweł II, *Katechezy. Maryja*, nr 44.4

Przeczytaj J 2, 1-11.

I. WIDZIEĆ

1. W czym przejawia się obecność Boga pośród swojego Ludu?

.....

.....

2. Jak zachowuje się Maryja na weselu w Kanie Galilejskiej?

.....

.....

3. Jak zachowali się usługujący na weselu?

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Świątowanie na weselu nowożeńców jest zagrożone. Okazuje się, że sama obecność nowożeńców i gości nie wystarcza. Potrzeba jeszcze czegoś dodatkowego – wina. Czy potrafisz świętować, bawić się, tańczyć i śmiać się aż do bólu brzucha? Kiedy to robiłeś ostatnio?

.....

.....

2. Czego ci brakuje, abyś się dobrze bawił, śmiał i doświadczał zadowolenia z życia?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś doświadczał święta i radości z obecności Jezusa Oblubieńca w twoim sakramencie małżeństwa?

.....

.....

Obraz – Zobacz odświętnie obranych gości, którzy nie potrafią się bawić i świętować na weselu z powodu braku wina.

Prośba – Proś o Ducha Świętego, który uzdalnia do świętowania oraz obdarza darem radości i poczucia humoru.

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Mt 22, 1-14.

Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi. Czy waszemu życiu chrześcijańskiemu (osobistemu, małżeńskiemu, rodzinnemu) towarzyszy radość i święto z obecności Oblubieńca Jezusa Chrystusa?

Tajemnicą światła jest nauczanie Jezusa, w czasie którego głosi nadejście Królestwa Bożego i wzywa do nawrócenia (por. Mk 1, 15), odpuszczając grzechy tym, którzy zbliżali się do Niego z ufnością (por. Mk 2, 3-13; Łk 7, 47-48), dając początek tajemnicy miłosierdzia, którą On sam będzie realizował aż do skończenia świata, szczególnie poprzez powierzony Kościołowi Sakrament Pojednania.

Jan Paweł II, *Rosarium virginis Mariae*, nr 21

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do pogłębiania tajemnicy nawrócenia. Nawrócenie bowiem jest tajemnicą działania Ducha Świętego w sercu człowieka.

Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię.

Mk 1, 15b

B. Studium Biblii

Przeczytaj Mk 1, 9-15.

I. WIDZIEĆ

1. Jakie wydarzenia poprzedzają pierwsze wystąpienie Jezusa?

.....

.....

.....

2. Jakie było przesłanie Jezusa w Jego pierwszym wystąpieniu?

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Zarówno wydarzenie chrztu jak i wyjście Jezusa na pustynię jest dziełem Ducha Świętego. Jezus jest prowadzony, afirmowany w swoim synostwie mocą Ducha Świętego. Na ile w twoim życiu obecny jest Duch Święty? Czy jesteś przez Niego prowadzony, pocieszany, nawracany?

.....

.....

.....

2. *Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię!* Przesłanie krótkie, streszczające całe nauczanie Jezusa. Na ile w twoim życiu: nawrócenie, tajemnica Królestwa Bożego, Ewangelia (radosna nowina) wcieliła się w życie? Z czym masz problemy?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby tajemnica Królestwa Bożego stawała się twoją osobistą rzeczywistością?

.....

.....

.....

Obraz – Zobacz Jezusa napełnionego Duchem Świętym i głoszącego królestwo Boże, które objawia się przez sprawiedliwość, radość i pokój w Duchu Świętym.

Prośba – Proś, aby królestwo Boże realizowało się w tobie przez radość i pokój w Duchu Świętym.

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Rz 14, 17.

Królestwo Boże to sprawiedliwość, pokój i radość w Duchu Świętym. Czy doświadczacie tej rzeczywistości?

Piąty dzień**PRZEMIENIENIE NA GÓRZE TABOR**

„Przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce” (Mt 17, 2). Ewangeliczną scenę przemienienia Chrystusa, w której trzej apostołowie: Piotr, Jakub i Jan, zdają się jakby porwani pięknem Odkupiciela, można przyjąć za ikonę chrześcijańskiej kontemplacji. Utkwić wzrok w Chrystusowym obliczu, rozpoznać Jego tajemnicę w zwyczajnej, bolesnej drodze Jego człowieczeństwa, aż ujrzy się Boski blask, objawiony ostatecznie w Zmartwychwstałym, zasiadającym w chwale po prawicy Ojca, to zadanie każdego ucznia Chrystusa, a zatem i nasze zadanie. Kontemplując to oblicze, otwieramy się na przyjęcie tajemnicy życia Trójcy Przenajświętszej, by doznawać wciąż na nowo miłości Ojca i cieszyć się radością Ducha Świętego.

Jan Paweł II, *Rosarium virginis Mariae*, nr 9

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do doświadczenia w Jezusie Chrystusie chwały, którą otrzymałeś jeszcze przed założeniem świata.

Uczyniłeś go niewiele mniejszym od istot niebieskich, chwałą i czcią go uwieńczyłeś.

Ps 8, 6

B. Studium Biblii

Przeczytaj Mk 9, 2-8.

I. WIDZIEĆ

1. Jak wyglądało przemienienie się Jezusa?

.....

.....

.....

2. Jaka była reakcja uczniów na to co zobaczyli na górze Tabor?

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Góra Tabor jest miejscem przemienienia Jezusa i Jego chwały, którą Syn otrzymał od Ojca. Każdy człowiek otrzymał także swoją chwałę, ponieważ jest to chwała Boża, odbicie swojego Stwórcy. Czy prosisz Jezusa, abyś ujrział swoją chwałę i wielkość, którą otrzymałeś?

.....

.....

2. Przemienienie Jezusa z jednej strony budziło wśród apostołów zachwyt, a z drugiej strony byli przestraszeni. W jakich sytuacjach towarzyszy twojemu życiu zachwyt i lęk?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś ujrział swoją chwałę, którą otrzymałeś od Boga?

.....

.....

.....

Obraz – Zobacz postać Jezusa, która jest osłonięta wielką jasnością, rozmawiającego z Mojżeszem oraz z Eliaszem. Zobacz także wystraszonych uczniów, którzy są przerażeni i zdumieni chwałą Jezusa.

Prośba – Proś o ujrzanie chwały Jezusa w swoim życiu, ale także ujrzanie swojej chwały, która została ci podarowana w Jezusie Chrystusie.

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się 1 P 1, 6-7.

Radujcie się, choć teraz musicie doznać trochę smutku, aby w pełni mogła objawić się wasza chwała. Czy potraficie spoglądać na wasz trud i cierpienie z perspektywy chwały i nowej radości?

Szósty dzień**USTANOWIENIE EUCHARYSTII**

W Eucharystii chwała Chrystusa jest przysłonięta. Sakrament Eucharystii jest misterium fidei w całym tego słowa znaczeniu! Niemniej właśnie przez tajemnicę swojego całkowitego ukrycia Chrystusa staje się tajemnicą światła, dzięki której wierzący zostaje wprowadzony w głębię życia Bożego. Eucharystia jest światłem przede wszystkim dlatego, że w każdej Mszy św. Liturgia Słowa Bożego poprzedza sprawowanie Liturgii Eucharystii – w jedności dwóch stołów – stołu Słowa i stołu Chleba. W perykopie o uczniach z Emaus sam Chrystus zabiera głos, by ukazać, „zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków”, jak „wszystkie Pisma” prowadzą do tajemnicy Jego osoby (por. Łk 24, 27). Jego słowa powodują „poruszenie” serc uczniów, chronią ich przed mrokiem smutku i rozpacz, wzbudzając w nich pragnienie pozostania z Nim: „Zostań z nami, Panie”.

Jan Paweł II, *List apostolski Mane nobiscum Domine*, nr 11-12

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do przekroczenia zasłony znaku.

I aż po dzień dzisiejszy gdy czytają Mojżesza, zasłona spoczywa na ich sercach.
A kiedy ktoś zwraca się do Pana, zasłona opada. 2 Kor 3, 15-16

B. Studium Biblii

Na prośbę uczniów z Emaus, by pozostał „z” nimi, Jezus odpowiedział darem o wiele większym: przez Sakrament Eucharystii pozostał „w” nich. Przyjęcie Eucharystii jest wejściem w głęboką komunie z Jezusem. „Wytrwajcie we Mnie, a Ja będę trwał w was” (J 15, 4). Ta relacja wewnętrznego „trwania” w sobie nawzajem, pozwala nam antycypować w jakiś sposób niebo na ziemi. Czyż nie jest to największym pragnieniem człowieka? Bóg sprawił, że serce człowieka odczuwa „głód” Jego Słowa (por. Am 8, 11), głód, który zaspokoi tylko pełne zjednoczenie z Nim. Komunia eucharystyczna jest nam dana, byśmy „sycili się” Bogiem na tej ziemi w oczekiwaniu na pełne zaspokojenie w niebie.

Jan Paweł II, *List apostolski Mane nobiscum Domine*, nr 19

Przeczytaj Łk 24, 13-35.

I. WIDZIEĆ

1. Jakie były nastroje uczniów wędrujących do Emaus?

.....

.....

.....

2. Jak przebiegało spotkanie z przygodnym Wędrowcem?

.....

.....

3. Co wydarzyło się podczas posiłku Jezusa z uczniami?

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Czy podczas Eucharystii w liturgii Słowa otrzymujesz potrzebne światło na nurtujące cię problemy? W jaki sposób objawia się owe światło (przez myśl, słowo podczas homilii, spotkanie z drugim człowiekiem)?

.....

.....

2. *Lecz przymusili Go, mówiąc: zostań z nami. Wszedł więc, aby zostać z nimi.* Czy przymuszasz Jezusa do pozostania z tobą, w twoim życiu, w twoich problemach, w twoich pragnieniach? Potrzebna jest twoja inicjatywa, aby Jezus nie poszedł dalej.

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby otworzyły ci się oczy na obecność Jezusa w Eucharystii?

.....

.....

Obraz – Zobacz dwóch uczniów, którzy spożywają wspólny posiłek z Nieznanym Wędrowcem. Zobacz chwilę, w której rozpoznają Jezusa oraz zdumienie malujące się na ich twarzach. Zobacz także ich radość związaną z przejrzeniem.

Prośba – Proś o otwarcie oczu na rzeczywistość Eucharystii i dar, który został nam zostawiony.

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się J 13, 1-10.

Czy pozwalacie Jezusowi, aby wam usługiwał? Jaka była Jego ostatnia posługa w waszym życiu?

